

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2022

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	4
Wabo	4
Planschade	8
Natuurbescherming	8
Waterwet	9
Ambtenarenrecht	9
Bijstand	10
Bestuursrecht overig	10
Belastingdienst-Toeslagen	10
Meststoffenwet	13
Wegenverkeerswet	13
Wet openbaarheid van bestuur	14
Vreemdelingenrecht	14
Asiel	14
Richtlijnen en verordeningen	16
Vreemdelingenbewaring	17

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2022, 900

Rechtbank Den Haag, 24-10-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:11751](#)

minister van Defensie, verweerder.

Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) 2:23c lid 1

Regeling werkgeverstegemoetkoming langdurige inzet reservisten 2018 (hierna: de Regeling)

PROCESBELANG. I.c. wordt geoordeeld dat eiseres geen procesbelang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het beroep. EPR Compliance Services is geliquideerd en opgehouden te bestaan. Niet gebleken is dat verzoek tot heropening van de vereffening is gedaan als bedoeld in artikel 2:23c, eerste lid, van het BW, ook niet in verband met dit beroep. Besluit waarbij verweerder de aanvraag om een werkgeverstegemoetkoming op grond van de Regeling heeft afgewezen.

[...]

2.2. De rechtbank vindt dat verweerder zich terecht op het standpunt stelt dat er in deze zaak van moet worden uitgegaan dat majoor [A] als bestuurder namens EPR Compliance spreekt. Als militair ambtenaar kan hij zelf geen belanghebbende zijn. Anders dan de gemachtigde van eiseres betoogt, is [A] geen zelfstandig ondernemer maar was hij enig bestuurder van de rechtspersoon EPR Compliance Solutions B.V.

2.3. Verder is de rechtbank van oordeel dat eiseres geen procesbelang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het beroep. EPR Compliance Services is immers op 31 december 2021 geliquideerd en opgehouden te bestaan. Per 31 december 2021 is eiseres uit het Handelsregister uitgeschreven met de opmerking 'geen bekende baten meer aanwezig bij rechtspersoon'.

2.4. Ingevolge artikel 2:23c, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek kan de rechtbank, indien na het tijdstip waarop de rechtspersoon is opgehouden te bestaan nog een schuldeiser of gerechtigde tot het saldo opkomt of van het bestaan van een bate blijkt, op verzoek van een belanghebbende de vereffening heropenen en zo nodig een vereffenaar benoemen. In dat geval herleeft de rechtspersoon, doch uitsluitend ter afwikkeling van de heropende vereffening.

2.5. Niet gebleken is dat zo'n verzoek tot heropening van de vereffening is gedaan, ook niet in verband met dit beroep. Hieruit volgt dat EPR Compliance Solutions B.V. na ontbinding niet meer is blijven voortbestaan. Daarom vindt de rechtbank dat eiseres geen belang heeft bij het beroep. Dat [A] tot 9 december 2021 was opgeroepen in werkelijke dienst en de onderneming op dat moment nog bestond, zoals de gemachtigde van eiseres naar voren heeft gebracht, maakt dat niet anders.

[...]

3. Dit betekent dat het beroep niet-ontvankelijk is. [...]

JnB 2022, 901

Voorzieningenrechter ABRS, 15-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3274](#)

college van burgemeester en wethouders van Papendrecht.

Awb 4:20a lid 1, 4:20b, 4:20c lid 1 en 2, 8:55f lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht 2.1 lid 1 aanhef en onder c, 2.12 lid 1 aanhef en onder a, 3.9, 3.10

Wet milieubeheer 7.28 lid 2

VOORBEREIDINGSPROCEDURE. VERGUNNING VAN RECHTSWEGE. Buiten behandeling stellen omgevingsvergunning. Voor zover het college zich pas na afloop van de beslistermijn

die bij de reguliere voorbereidingsprocedure geldt, op het standpunt heeft gesteld dat de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure van toepassing is, is dat niet bepalend voor het antwoord op de vraag welke voorbereidingsprocedure van toepassing is. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 15 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:372](#) (onder 3.2). Gelet hierop wordt verzoekster niet in haar standpunt gevolgd dat de door haar aangevraagde omgevingsvergunning van rechtswege is verleend. Een van rechtswege verleende omgevingsvergunning treedt pas in werking nadat die verlening bekend is gemaakt en dat bij niet tijdige bekendmaking een beroep bij de bestuursrechter op grond van artikel 8:55f, eerste lid, van de Awb de aangewezen weg is om een rechterlijk oordeel te krijgen over de vraag of van rechtswege een omgevingsvergunning is verleend. Wat verzoekster tegen de buitenbehandelingstelling van de aanvraag heeft aangevoerd, laat, wat daarvan ook zij, onverlet dat het college niet is toegekomen aan een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wabo" (JnB 2022, 906).

JnB 2022, 902

MK ABRS, 26-04-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1239](#)

college van burgemeester en wethouders van IJsselstein, appellant sub 1.

Awb 3:41, 6:7, 6:8 lid 1, 6:11

BEZWAARTERMIJN. BEROEPSTERMIJN. Een belanghebbende, niet zijnde de aanvrager, die met het nemen van een besluit niet bekend was en ook redelijkerwijs niet bekend kon zijn, is in ieder geval niet verwijtbaar te laat met het maken van bezwaar of instellen van beroep als hij dat doet binnen twee weken nadat hij te weten is gekomen dat een besluit is genomen dat zijn belangen kan raken. Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kan ook een later gemaakt bezwaar of ingesteld beroep als niet verwijtbaar te laat worden aangemerkt. I.c. blijkt uit niets dat [omwonende A] eerder dan bij publicatie in het huis-aan-huisblad redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn van het primaire besluit. Omdat [omwonende A] binnen veertien dagen na die publicatie bezwaar heeft gemaakt, heeft het college het bezwaar terecht ontvankelijk geacht.

JnB 2022, 903

MK CBb, 07-06-2022, [ECLI:NL:CBB:2022:299](#)

staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat, verweerder.

Awb 6:7, 6:8 lid 1, 6:22

BEZWAARTERMIJN. BEROEPSTERMIJN. Volgens vaste rechtspraak van de hoogste bestuursrechters is een belanghebbende, niet zijnde de aanvrager, die met het nemen van een besluit niet bekend was en ook redelijkerwijs niet bekend kon zijn, met het maken van bezwaar of het instellen van beroep in ieder geval niet verwijtbaar te laat als hij dat doet binnen twee weken nadat hij te weten is gekomen dat een besluit is genomen dat zijn belangen kan raken. Het CBb voegt daaraan, in navolging van zijn uitspraak van 3 mei 2022 ([ECLI:NL:CBB:2022:204](#)), toe dat afhankelijk van de omstandigheden van het geval ook een later gemaakt bezwaar of ingesteld beroep als niet verwijtbaar te laat kan worden aangemerkt. I.c. kan niet worden geoordeeld dat appellante met het maken van bezwaar verwijtbaar te laat was.

JnB 2022, 904

ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3316](#)

college van burgemeester en wethouders van Den Haag.

Awb 8:51a lid 1, 8:51b lid 2

BEROEPSPROCEDURE. BESTUURLIJKE LUS. I.c. volgt uit wat [appellant] heeft aangevoerd niet dat het beginsel van gelijke proceskansen is geschonden. Bij tussenuitspraak van 5 februari 2021 heeft de rechtbank het college met toepassing van artikel 8:51a van de Awb in de gelegenheid gesteld om binnen drie weken na verzending van de tussenuitspraak een gebrek in het bestreden besluit te herstellen. In de aanvullende motivering is door het college vermeld hoe het gebrek is hersteld. Dit geldt als de mededeling zoals bedoeld in artikel 8:51b, tweede lid, van de Awb. [appellant] heeft vervolgens binnen de door de rechtbank geboden termijn van een week zijn zienswijze ingediend waarin hij gemotiveerd heeft gereageerd op de aanvullende motivering. [appellant] had om verlenging van de termijn kunnen vragen als hij van mening was dat hij binnen de gegeven termijn niet adequaat op de aanvullende motivering kon reageren.

JnB 2022, 905

MK CRvB, 03-11-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2391](#)

Awb 8:15, 8:16 lid 1

WRAKING. I.c. heeft verzoeker door met het indienen van het wrakingsverzoek te wachten tot 17 augustus 2022 niet gehandeld overeenkomstig artikel 8:16, eerste lid, van de Awb. De aanleiding voor verzoeker om de behandelend rechter te wraken is gelegen in het feit dat de behandelend rechter al eerder betrokken was bij een hoger beroep van verzoeker, in combinatie met het optreden ter zitting op 2 augustus 2022. De omstandigheden waarin verzoeker aanleiding heeft gezien een wrakingsverzoek in te dienen waren hem dus uiterlijk ter zitting bekend. Niettemin heeft verzoeker tot meer dan twee weken na de zitting gewacht met de indiening van zijn wrakingsverzoek. Dat verzoeker uit respect voor de behandelend rechter en de Raad niet, gelet op de aanwezigheid van publiek, ter zitting heeft willen verzoeken om wraking van de behandelend rechter, rechtvaardigt niet dat verzoeker tot ongeveer twee weken na die zitting heeft gewacht met het indienen van het wrakingsverzoek.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2022, 906

Voorzieningenrechter ABRS, 15-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3274](#)

college van burgemeester en wethouders van Papendrecht.

Awb 4:20a lid 1, 4:20b, 4:20c lid 1 en 2, 8:55f lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht 2.1 lid 1 aanhef en onder c, 2.12 lid 1 aanhef en onder a, 3.9, 3.10

Wet milieubeheer 7.28 lid 2

WABO. VOORBEREIDINGSPROCEDURE. VERGUNNING VAN RECHTSWEGE. Buiten behandeling stellen omgevingsvergunning. Voor zover het college zich pas na afloop van de beslistermijn die bij de reguliere voorbereidingsprocedure geldt, op het standpunt heeft gesteld dat de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure van toepassing is, is dat niet bepalend voor het antwoord op de vraag welke voorbereidingsprocedure van toepassing is. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 15 februari 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:372](#) (onder 3.2). Gelet hierop wordt verzoekster niet in haar standpunt gevolgd dat de door haar aangevraagde omgevingsvergunning van rechtswege is verleend. Een van rechtswege verleende omgevingsvergunning treedt pas in werking nadat die verlening bekend is gemaakt en dat bij niet tijdige bekendmaking een beroep bij de bestuursrechter op grond van artikel 8:55f, eerste lid, van de Awb de aangewezen weg is om een rechterlijk oordeel te krijgen over de vraag of van rechtswege een omgevingsvergunning is verleend. Wat verzoekster tegen de buitenbehandelingstelling van de aanvraag heeft aangevoerd, laat, wat daarvan ook zij, onverlet dat het college niet is toegekomen aan een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2022, 901).

JnB 2022, 907

MK ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3300](#)

college van burgemeester en wethouders van Bronckhorst.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 2.33 lid 1, 2.31 lid 1 aanhef en onder b **WABO-milieu. GEURHINDER. Combiluchtwassers.** I.c. wordt gelet op de gegeven motivering en toelichting geen grond gezien voor het oordeel dat het college niet heeft kunnen afzien van intrekking van de vergunning op grond van artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wabo of wijziging van de vergunning als bedoeld in artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo.

Besluit waarbij het college het verzoek van [appellant] tot intrekking van de vergunning of tot wijziging van de voorschriften van de omgevingsvergunning voor varkenshouderij heeft afgewezen. [...]

1.3. [appellant] heeft beroep ingesteld, omdat volgens hem - kort weergegeven - sprake is van ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu doordat een veel hogere geurbelasting optreedt dan ten tijde van de vergunningverlening werd aangenomen. Volgens [appellant] verwijst het college ten onrechte naar de mogelijkheid om in een gemeentelijke verordening op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wgv binnen een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom een waarde van maximaal 35,0 odour units per kubieke meter lucht toe te staan. Hij stelt dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat tot een voldoende leefkwaliteit voor omwonenden wordt gekomen. Een emissiereductie van 85% staat vermeld in vergunningvoorschrift 5.1.1, zodat het college naleving daarvan moet garanderen.

1.4. De rechtbank heeft het beroep ongegrond verklaard, omdat geen sprake is van een ontwikkeling van de technische mogelijkheden op grond waarvan het college de vergunningvoorschriften moet wijzigen en er geen sprake is van ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu op grond waarvan de vergunning moet worden ingetrokken. De rechtbank heeft bij haar oordeel betrokken de

uitspraken van de Afdeling van 15 januari 2020 ([ECLI:NL:RVS:2020:108](#), r.o. 8.1, 10.1 en 11.2) en van 19 september 2012 ([ECLI:NL:RVS:2012:BX7699](#), r.o. 3.3).

Hoger beroep

2. De gronden die [appellant] in hoger beroep heeft aangevoerd zijn nagenoeg een herhaling van wat hij in beroep heeft aangevoerd. De rechtbank is gemotiveerd op die gronden ingegaan. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en in de onder 4.2, 5.2 en 6.2 opgenomen overwegingen, waarop dat oordeel is gebaseerd. Zij voegt daar nog het volgende aan toe. Het college heeft op de zitting toegelicht dat de leaflet van het toegepaste luchtwassysteem gebaseerd is op metingen en dat de staatssecretaris naar aanleiding van het WUR-rapport nader onderzoek zal doen naar onder meer de werking van combiluchtwassers en op welke wijze een goede werking beter geborgd kan worden. Het college ziet in afwachting van de resultaten van dit onderzoek geen aanleiding om zelf metingen te laten verrichten. Het college heeft op de zitting toegelicht dat het daarbij in aanmerking heeft genomen dat uitgaande van de gewijzigde geuremissie-factoren (gebaseerd op een rendement dat volgens het WUR-rapport tenminste kan worden gehaald) bij twee geurgevoelige objecten in de omgeving van de varkenshouderij sprake is van een overschrijding van de geurnorm van 14,0 odour units per kubieke meter lucht, dat de geurbelasting onder 35 odour units per kubieke meter lucht blijft, dat bij die geurgevoelige objecten onder de voorheen vergunde situatie al sprake was van een overschrijding van de geurnorm en dat de vergunning uit 2015 met toepassing van artikel 3, vierde lid, van de Wgv moest worden verleend. Volgens het college is daarom geen sprake van ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu.

Gelet op de gegeven motivering en toelichting ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat het college niet heeft kunnen afzien van intrekking van de vergunning op grond van artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wabo of wijziging van de vergunning als bedoeld in artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo.

JnB 2022, 908

MK ABRS, 09-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3223](#)

burgemeester van Beek, college van burgemeester en wethouders van Beek, appellanten.

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 11

Grondwet (Gw) 9

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 onder c

Wet openbare manifestaties (Wom) 2, 5, 6, 7

WABO. HANDHAVING. WOM. Een redelijke uitleg van artikel 9 Grondwet brengt met zich dat degenen die dit recht uitoefenen daarbij onderworpen zijn aan algemene bepalingen zoals artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, op voorwaarde dat dit niet tot gevolg heeft dat van het grondrecht geen gebruik van betekenis overblijft. Verwijzing naar ABRS 22-06-2022, [ECLI:NL:RVS:2016:1724](#). Wat de Afdeling heeft overwogen in deze uitspraak kan in dit geval echter hoe dan ook niet afdoen aan de juistheid van het oordeel van de rechtbank dat het college ten onrechte in het geheel niet is ingegaan op de in artikel 2 van de Wom vermelde belangen.

[...] Bij besluit van 2 september 2019 heeft het college de [familie van bewoner B] onder aanzegging van bestuursdwang gelast de op de groenvoorziening nabij de woonwagenlocatie [...] gestalde caravans en andere zaken te verwijderen en verwijderd te houden.

Bij besluit van 26 november 2019 heeft het college de door [bewoner A] en [bewoner B] tegen het besluit van 2 september 2019 gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

[...] Had het college moeten ingaan op de in artikel 2 van de Wom vermelde belangen?

13. Voor zover de rechtbank wel moet worden gevolgd in het oordeel dat ten tijde van het besluit van 26 november 2019 sprake was van een betoging in de zin van artikel 9 van de Gw, betoogt het college dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het had moeten motiveren waarom de in artikel 2 van de Wom vermelde belangen een beperking van de betoging vorderen. Het voert aan dat het feit dat het door artikel 9 van de Gw gewaarborgde recht tot betoging in het geding zou kunnen zijn, nog niet betekent dat het in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo neergelegde gebruiksverbod ter zijde moet worden gesteld. Het college verwijst naar de uitspraak van de Afdeling van 22 juni 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:1724](#).

[...] 13.2. In de door het college aangehaalde uitspraak van 22 juni 2016 heeft de Afdeling overwogen dat het in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo opgenomen gebruiksverbod niet is gericht op regeling van de inhoud van het door artikel 9 van de Gw beschermde recht op betoging. Dat dit verbod in dit geval wel als neveneffect heeft dat [bewoner A] en [bewoner B] de door hen gemelde betoging niet op de groenstrook mogen voortzetten, betekent, zoals het college terecht aanvoert, niet zonder meer dat sprake is van een beperking van het door artikel 9 van de Gw beschermde recht op betoging. Een redelijke uitleg van deze bepaling brengt met zich dat degenen die dit recht uitoefenen daarbij onderworpen zijn aan algemene bepalingen zoals artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, op voorwaarde dat dit niet tot gevolg heeft dat van het grondrecht geen gebruik van betekenis overblijft (zie de hiervoor vermelde uitspraak van 22 juni 2016).

13.3. Wat de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 22 juni 2016 kan in dit geval echter hoe dan ook niet afdoen aan de juistheid van het oordeel van de rechtbank dat het college ten onrechte in het geheel niet is ingegaan op de in artikel 2 van de Wom vermelde belangen. Zoals hiervoor al is vermeld, heeft het college zijn standpunt dat er geen reden was om af te zien van handhaving, uitsluitend gebaseerd op het besluit van de burgemeester van 30 oktober 2019. Daarin heeft de burgemeester een beperking gesteld aan de betoging ter bescherming van de in artikel 2 van de Wom vermelde belangen. [bewoner A] en [bewoner B] hebben tijdens de hoorzitting van 11 november 2019 betoogd dat dit standpunt van het college ondeugdelijk is gemotiveerd. Zij hebben gemotiveerd aangevoerd dat de door de burgemeester vermelde belangen in hun geval geen reden vormen voor de beperking van hun betogingsrecht. Zij hebben daarbij aangekondigd dat zij dit ook zullen aanvoeren in een bezwaarschrift tegen het besluit van de burgemeester. Uit het dossier blijkt dat zij dit ook hebben gedaan. Het college had ofwel moeten wachten tot de burgemeester op dat bezwaarschrift had beslist, ofwel zelf moeten motiveren waarom het betoog van [bewoner A] en [bewoner B] niet leidt tot een ander besluit dan het besluit van 2 september 2019.

Het betoog slaagt niet. [...]

JnB 2022, 909

MK Rechtbank Rotterdam, 09-11-2022, [ECLI:NL:RBROT:2022:9830](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Vlaarding (verweerder).

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder c, 2.12 lid 1 aanhef en onder a

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II artikel 4

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. STRIJDIG GEBRUIK. Omgevingsvergunning verruimen openingstijden medisch centrum. Bij de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor afwijken van het bestemmingsplan met toepassing van de kruimelgevallenregeling moet het bevoegd gezag, gelet op het toetsingskader in artikel 2.12,

aanhef en onder a, van de Wabo, beoordelen of de aangevraagd activiteit in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Of de aangevraagde activiteit noodzakelijk is, is daarbij niet bepalend. Het gaat primair om de ruimtelijke gevolgen van de activiteit. Wanneer er op dat punt wezenlijke nadelige effecten zijn, moet het bevoegd gezag een belangenafweging maken. Daarin kan de noodzaak of het belang van de aangevraagde activiteit een rol spelen. In dit geval zijn de gevolgen van de verruiming van de openingstijden voor het woon- en leefklimaat van omwonenden zeer beperkt. Verweerder kon de aangevraagde verruiming van de openingstijden alleen al daarom in redelijkheid in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening achten, ook zonder nadere afweging tussen de noodzaak van de verruiming van de openingstijden en de ruimtelijke effecten.

[Naar inhoudsopgave](#)

Planschade

JnB 2022, 910

MK ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3295](#)

college van burgemeester en wethouders van Ede, appellanten.

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

PLANSCHADE. SCHADE. TIJDELIJK VOORDEEL. VERDUIDELIJKING RECHTSPRAAK.

Afwijzing aanvraag om een tegemoetkoming in planschade. Bij het bepalen van de tegemoetkoming in planschade wordt in beginsel geen rekening gehouden met een voor de aanvrager, in vergelijking met het ten tijde van de verkrijging van de onroerende zaak geldende planologische regime, voordelige, na de datum van verwerving daarvan door de aanvrager in werking getreden, wijziging van het planologisch regime, die ongedaan wordt gemaakt door het beweerdelijk schade veroorzakende besluit.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2022, 911

Voorzienenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 16-11-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:4634](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Gelderland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb)

NATUURBESCHERMING. SOORTENBESCHERMING. Ontheffing voor het mogen beschieten van wolven die afwijkend gedrag vertonen met een paintballgeweer. De voorzieningenrechter overweegt dat het schieten met een paintballgeweer nog niet eerder is ingezet als middel om wolven op de Veluwe te verstoren, waardoor weinig bekend is over de effecten en de gevolgen van de inzet van dit middel. Uit de tot nu toe bekende stukken blijkt dat het college heeft erkend dat niet valt uit te sluiten dat wolven ernstig letsel kunnen oplopen als gevolg van een beschieting. In het telefonisch contact met de woordvoerder van de gedeputeerde is bevestigd dat handhavers van de provincie al met paintballgeweren op pad zijn en dat zij van de ontheffing gebruik zullen maken als zij de wolf zullen treffen. Alles afwegend is er daarom

een spoedeisend belang om de ontheffing per direct als ordemaatregel te schorsen in afwachting van een verdere behandeling van deze zaak door de voorzieningenrechter.

JnB 2022, 912

MK Rechtbank Midden-Nederland, 15-11-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:4557](#)

minister voor Natuur en Stikstof, (verweerder).

Wet natuurbescherming (Wnb) 5.3 lid 4

NATUURBESCHERMING. GEBIEDSBESCHERMING. NATUURCOMPENSATIE. HANDHAVING.
Afwijzing verzoek om de aan Havenbedrijf Rotterdam verleende natuurvergunning voor de aanleg en aanwezigheid van de Tweede Maasvlakte te wijzigen en/of te handhaven. Vast dat er, in strijd met voorschrift 23a van de natuurvergunning, onvoldoende compensatie heeft plaatsgevonden. Het Havenbedrijf Rotterdam kan worden aangemerkt als overtreder. Geen concreet zicht op legalisatie. De minister heeft onvoldoende gemotiveerd dat handhavend optreden onevenredig is. De minister moet binnen 16 zes weken opnieuw beslissen op het handhavingsverzoek van eisers en moet binnen zes weken een ontwerpbesluit ter inzage leggen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3297](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2022, 913

MK CRvB, 23-06-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:1342](#)

staatssecretaris van Defensie.

Reglement rechtstoestand dienstplichtigen (RRDpl) 84

MILITAIR AMBTENARENRECHT. Niet uit te sluiten valt dat i.c. sprake is geweest van inkomstenderving zoals in de regeling bedoeld. Een met het oog hierop te verrichten beoordeling is door de staatssecretaris ten onrechte achterwege gelaten.

Raad: 4.3. Anders dan de rechtbank en de staatssecretaris leest de Raad in de onder 4.1 genoemde regeling niet dat het recht op de bijzondere uitkering moet worden beoordeeld aan de hand van enkel en alleen de directe oorzaak van de uitval op de eerste ziektedag. Uit artikel 84 van het RRDpl (oud) volgt dat een betrokkene voor de duur van maximaal twee jaar aanspraak maakt op de bijzondere voorziening zolang bij hem sprake is van inkomstenderving als gevolg van een dienstverbandaandoening. De Raad onderkent op zichzelf wel dat bij medische beoordelingen als hier aan de orde, enigerlei peildatum zal moeten worden gehanteerd, maar dat betekent niet dat met medische ontwikkelingen na die datum op geen enkele wijze meer rekening hoeft te worden gehouden. Bij appellant is een dienstverbandaandoening in de vorm van een aanpassingsstoornis

vastgesteld. De langdurige ziekte van appellant direct aansluitend aan zijn operatie hield geen verband meer met de blindedarmontsteking, maar met zijn psychische klachten. Niet uit te sluiten valt dus dat in het geval van appellant sprake is geweest van inkomstenderving zoals in de regeling bedoeld. Een met het oog hierop te verrichten beoordeling is door de staatssecretaris ten onrechte achterwege gelaten.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2022, 914

CRvB, 08-11-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2373](#)

college van burgemeester en wethouders van Leiden.

PW 35

Beleidsregels Bijzondere Bijstand 2020 7

PARTICIPATIEWET. AFWIJZING BIJZONDERE BIJSTAND BABYPAKKET. Hoewel de Raad de opvatting van appellante deelt dat het beleid wellicht duidelijker had kunnen worden geformuleerd - zoals door het college ter zitting ook is erkend - volgt hieruit niet dat bij de geboorte van het eerste kind altijd aanspraak bestaat op bijzondere bijstand voor een babypakket. Ook in dat geval moet sprake zijn van bijzondere omstandigheden. Hiervan is in het geval van appellante geen sprake. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Belastingdienst-Toeslagen

JnB 2022, 915

ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3309](#)

Belastingdienst/Toeslagen (dienst), appellant.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 3:4

Wet op de huurtoeslag 14

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) 26

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. HUURTOESLAG. TERUGVORDERING. MATIGING. VERVALLEN MAXIMALE INKOMENSGRENS. De dienst had bij zijn besluitvorming moeten betrekken dat de wetgever per 1 januari 2020 de maximale inkomensgrens voor toekenning van huurtoeslag heeft laten vervallen. Hierbij wordt van belang geacht dat de wetgever niet vanwege een principiële reden, maar vanwege praktische overwegingen geen terugwerkende kracht heeft toegekend aan het vervallen van de maximale inkomensgrens. De dienst had evenwel in de omstandigheid dat de wet is gewijzigd geen aanleiding hoeven zien de terugvordering in het geval van [wederpartij] te matigen.

[...] Bij besluit van 10 juli 2020 heeft de dienst definitief vastgesteld dat [wederpartij] voor het jaar 2019 geen aanspraak heeft op huurtoeslag en een bedrag van € 3.618,00 aan al uitbetaalde voorschotten van [wederpartij] teruggevorderd.

[...] 6.2. De Afdeling stelt vast dat [wederpartij] bij haar aanvraag huurtoeslag voor 2019 geen inkomen heeft opgegeven. Omdat [wederpartij] geen verwachte inkomsten heeft opgegeven voor 2019 is de dienst ervan uitgegaan dat haar inkomen in 2019 nihil is en heeft hij de voorschotten huurtoeslag in overeenstemming hiermee toegekend. Op 27 mei 2020 heeft de dienst de melding ontvangen dat het verzamelinkomen van [wederpartij] over 2019 door de inspecteur van de Belastingdienst is vastgesteld op € 23.873,00. Het toetsingsinkomen kwam daarmee uit boven de op dat moment geldende inkomensgrens van € 22.700,00. De dienst heeft hierop teveel betaalde voorschotten huurtoeslag teruggevorderd. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de dienst zich terecht op het standpunt gesteld dat in beginsel geen aanleiding bestaat om de terugvordering te matigen, omdat de terugvordering het gevolg is van een afwijking van het daadwerkelijke over het berekeningsjaar vastgestelde toetsingsinkomen en het geschatte inkomen op basis waarvan het voorschot is berekend. [wederpartij] heeft op de zitting bij de Afdeling toegelicht dat zij bij haar aanvraag huurtoeslag geen inkomen heeft opgegeven omdat zij een flexibel contract heeft en daarom vooraf niet goed kan inschatten hoeveel zij precies zal verdienen. [wederpartij] stelt dat zij ervan uitging dat het geschatte inkomen automatisch zou worden ingevuld op basis van een eerdere belastingaangifte. De Afdeling overweegt hierover dat het de verantwoordelijkheid van [wederpartij] was het aanvraagformulier op een juiste manier in te vullen. Dat zij niet precies wist hoeveel zij zou verdienen is geen omstandigheid die de dienst bij zijn besluitvorming had moeten betrekken.

6.3. De Afdeling volgt de rechtbank in haar oordeel dat de dienst bij zijn besluitvorming had moeten betrekken dat de wetgever per 1 januari 2020 de maximale inkomensgrens heeft laten vervallen (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 27 juli 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2175](#)). De Afdeling acht hierbij van belang dat de wetgever niet vanwege een principiële reden, maar vanwege praktische overwegingen geen terugwerkende kracht heeft toegekend aan het vervallen van de maximale inkomensgrens (Kamerstukken II 2017/18, 34940, nr. 7, blz. 23). De dienst had evenwel in de omstandigheid dat de wet is gewijzigd naar het oordeel van de Afdeling geen aanleiding hoeven zien de terugvordering in het geval van [wederpartij] te matigen. De Afdeling overweegt hiertoe als volgt. Als gevolg van de wetswijziging neemt de aanspraak op huurtoeslag geleidelijk af naarmate het inkomen verder stijgt en bestaat tot een hoger inkomen aanspraak op huurtoeslag. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever hiervoor heeft gekozen zodat zich niet langer de situatie voordoet dat bij een beperkte stijging van het inkomen ineens de volledige huurtoeslag vervalt en daarmee armoedeval wordt voorkomen (Kamerstukken II 2017/18, 34940, nr. 3, blz. 2). Als gevolg van de wetswijziging bestaat weliswaar tot bij een hoger inkomen recht op huurtoeslag, maar ook nu blijft er een grens bestaan waarop geen aanspraak meer op huurtoeslag bestaat. Hoewel de omstandigheid dat [wederpartij] de inkomensgrens heeft overschreden voor haar grote gevolgen heeft gehad - zij heeft haar recht op huurtoeslag en studiefinanciering verloren en is weer bij haar ouders gaan wonen -, is de Afdeling van oordeel dat haar situatie verschilt van de situatie waarin een beperkte stijging van het inkomen leidt tot het vervallen van de gehele toeslag. Zoals onder 6.3 is overwogen, heeft [wederpartij] zelf bij de aanvraag om huurtoeslag doorgegeven dat zij in 2019 geen inkomsten zal hebben, terwijl zij op dat moment wist dat zij wel inkomen zou genereren. [wederpartij] heeft er ook niet voor gekozen haar gegevens aan de hand van haar werkelijke inkomen gedurende het jaar te wijzigen. Hierdoor doet zich in het geval van [wederpartij] niet de situatie voor dat als gevolg van een beperkte stijging van het inkomen de gehele toeslag vervalt. De Afdeling is van

oordeel dat de dienst de wetswijziging in het geval van [wederpartij] daarom niet als een bijzondere omstandigheid heeft hoeven aanmerken waardoor de dienst de terugvordering heeft moeten matigen. De Afdeling volgt de rechtbank dus in zoverre niet.

Het betoog slaagt. [...]

JnB 2022, 916

ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3310](#)

Belastingdienst/Toeslagen (dienst).

Wet op de huurtoeslag 1 aanhef en onder k, 11

Burgerlijk Wetboek Boek 3 artikel 3, Boek 8 artikel 1

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. HUURTOESLAG. Een woonboot moet in beginsel als roerende zaak worden aangemerkt. Dit kan anders zijn als de woonboot duurzaam met de daaronder gelegen bodem of met de oever is verenigd. I.c. heeft [appellant] geen recht op huurtoeslag omdat zijn woonboot moet worden aangemerkt als een roerende zaak.

[...] 4.2. Uit het voorgaande volgt dat een woonboot in beginsel als roerende zaak moet worden aangemerkt. Dit kan, zoals hiervoor uiteen is gezet, anders zijn als de woonboot duurzaam met de daaronder gelegen bodem of met de oever is verenigd. Uit het genoemde arrest van de Hoge Raad van 15 januari 2010 volgt dat een verbinding tussen een boot en de onder dat schip gelegen bodem, die toelaat dat de boot met de waterstand meebeweegt, niet met zich brengt dat de boot met de bodem is verenigd in de zin van artikel 3:3, eerste lid, van het BW. [appellant] heeft niet aannemelijk gemaakt dat de woonboot duurzaam met de daaronder gelegen bodem of met de oever is verenigd. Dat, zoals [appellant] stelt, de boot geen eigen aandrijving heeft en op zijn plaats gehouden wordt met voorzieningen die moeilijk en alleen tegen aanzienlijke kosten verwijderd kunnen worden, is daarvoor onvoldoende. [appellant] stelt dat de woonboot met de waterstand meebeweegt. Een verbinding van de woonboot met palen die toelaat dat de woonboot met de waterstand meebeweegt, heeft niet tot gevolg dat de woonboot duurzaam met de daaronder gelegen grond is verenigd (zie de uitspraak van de Afdeling van 8 juni 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:1562](#)). Anders dan in de situatie die leidde tot de uitspraak van de Afdeling van 30 maart 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:861](#), volgt uit de stellingen van [appellant] dat de palen bij zijn woonboot bedoeld zijn om de woonboot te laten mee bewegen met het water. Daaruit volgt evenmin dat sprake is van een voorziening die alleen is aangebracht voor uitzonderlijke situaties die zich in de praktijk niet voordoen. De woonboot van [appellant] is ook niet duurzaam met de oever verenigd. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 8 juni 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:1562](#) heeft overwogen is de omstandigheid dat de woonboot vast is aangesloten op alle nutsvoorzieningen onvoldoende om de woonboot onroerend te achten. Dat [appellant] ook over een telefoon- en internetverbinding beschikt, betekent evenmin dat de woonboot een onroerende zaak is.

4.3. In het arrest Leichenich van het Hof van Justitie waar [appellant] op wijst ziet de Afdeling geen aanleiding om te oordelen dat de woonboot toch als onroerende zaak moet worden aangemerkt. In dat arrest had de huurovereenkomst blijkens de bewoording ervan betrekking op de woonboot en aanlegsteiger, maar ook het daarbij behorende water en stuk grond. [appellant] huurt volgens de door hem overlegde huurovereenkomst de woonruimte - zijnde een woonark en twee slaapkamers - en betaalt volgens de huurovereenkomst precariobelasting, een lokale belasting van het hebben van een voorwerp boven de voor de openbare dienst bestemde grond. Uit de door [appellant] overlegde huurovereenkomst blijkt niet dat sprake is van een contractuele bestemming aan de plaats in het water, zoals in het arrest Leichenich. Dat betekent dat, anders dan in die zaak, de woonboot van

[appellant] niet zodanig met de ligplaats is geïntegreerd dat het gebruik van de woonboot en aanlegsteiger onlosmakelijk verbonden zijn met het gebruik van het daaronder gelegen water en de oever (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 12 april 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1035](#)). [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Meststoffenwet

JnB 2022, 917

MK Cbb, 15-11-2022, [ECLI:NL:CBB:2022:758](#)

minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (minister).

Meststoffenwet 34, 51

Uitvoeringsregeling Meststoffenwet 57a, 57b, 124, 130

Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet 53

MESTSTOFFENWET. BOETE. MATIGING. I.c. voert appellante terecht aan dat zowel de minister als de rechtbank het matigingsbeleid dat de minister hanteert bij het oplegging van bestuurlijke boetes, onjuist toepast. Naar het oordeel van het College heeft de rechtbank ten onrechte niet onderkend dat de door de minister van belang geachte sterkere prikkelwerking uit de aard der zaak in dit geval nog niet aan de orde kon zijn, nu de bij besluit van 13 maart 2020 beboete gedragingen van appellante immers alle dateren van vóór het besluit van 28 februari 2020 waarbij appellante voor dezelfde soort overtreding is beboet. Dat appellante bij brief van 16 december 2019 is gewaarschuwd dat zij onder verscherpt toezicht was geplaatst en zij onder meer gecontroleerd zou kunnen worden op de overtreding met feitcode M486 doet aan het voorgaande niet af, omdat ook de overtredingen waarvoor de eerdere boetes zijn opgelegd na die datum hebben plaatsgevonden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wegenverkeerswet

JnB 2022, 918

Verwijzingsuitspraak MK ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3273](#)

directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR).

Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (Rijbewijsrichtlijn)

Wegenverkeerswet 1994 (WvW0 111)

Reglement rijbewijzen 97

Regeling eisen geschiktheid 2000

WEGENVERKEERSWET 1994. RIJGESCHIKTHEID. RIJBEDIJRSRICHTLIJN. PREJUDICIËLE VRAGEN. Uitleg punt 6.4 van bijlage III bij de Rijbewijsrichtlijn. De Afdeling wil van het Europese Hof weten of de minimumnormen in de richtlijn over het horizontale gezichtsveld strikt moeten worden toegepast bij het verlenen of verlengen van een rijbewijs.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Afdeling bestuursrechtspraak wil uitleg van Europees Hof over Rijbewijsrichtlijn") uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2022, 919

Verwijzingsuitspraak MK ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3318](#)

minister van Infrastructuur en Waterstaat.

Europese Verordening inzake het melden, onderzoeken en opvolgen van voorvallen in de burgerluchtvaart (Europese Verordening Voorvallen)

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

WOB. EUROPESE VERORDENING VOORVALLEN. PREJUDICIËLE VRAGEN. De Afdeling wil van het Europese Hof weten of algemene geformuleerde informatie over incidenten ook onder de Europese Verordening Voorvallen valt. Deze verwijzingsuitspraak borduurt voort op de verwijzingsuitspraak van de Afdeling van 29-06-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1814](#). Ook in deze zaak is het de vraag in hoeverre een nieuwsorganisatie op grond van een nationale openbaarmakingsregeling informatie kan ontvangen uit een op de Verordening Voorvallen gebaseerde gegevensbank, en zo ja, in welke vorm. Het verschil met de verwijzingsuitspraak van 29-06-2022 is dat de minister geaggregeerde informatie geheim wil houden.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Aanvullende prejudiciële vragen aan Hof van Justitie over Europese Verordening Voorvallen") uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2022, 920

MK ABRS, 11-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3258](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 45

ASIEL. Foutieve vermelding dat uitstel van vertrek is verleend onder het kopje 'Rechtsgevolgen van deze beschikking' in het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag. Nu aan de vreemdeling in het besluit noch uitstel van vertrek is verleend noch er een terugkeerbesluit tegen hem is uitgevaardigd, is de vreemdeling, in strijd met artikel 45 van de Vw 2000, niet op deugdelijke wijze in kennis gesteld van de rechtsgevolgen van de afwijzing van zijn asielaanvraag. De rechtbank heeft dan ook niet onderkend dat het besluit onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd is.

2. In de achtste grief betoogt de vreemdeling terecht dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de foutieve vermelding van de staatssecretaris in het besluit van 30 juli 2021 dat onder het kopje 'Rechtsgevolgen van deze beschikking' aan hem wel uitstel van vertrek verleend is, een kennelijke verschrijving betreft. Hoewel uit de motivering elders in het besluit blijkt dat de staatssecretaris de vreemdeling geen uitstel van vertrek wilde verlenen, is onder de rechtsgevolgen

van het besluit opgenomen dat wel uitstel van vertrek is verleend en dat het besluit niet geldt als terugkeerbesluit. De afwijzing van de asielaanvraag heeft echter tot gevolg dat de vreemdeling niet langer aan de voorwaarden voldoet voor toegang dan wel verblijf of vestiging in Nederland, zodat zijn verblijf illegaal is geworden in de zin van artikel 3, aanhef en onder 2, van de Terugkeerrichtlijn. De staatssecretaris moet in zo'n geval een terugkeerbesluit tegen de vreemdeling uitvaardigen (artikel 6, eerste lid, van de Terugkeerrichtlijn).

2.1. In het besluit van 30 juli 2021 heeft de staatssecretaris geen terugkeerbesluit uitgevaardigd als bedoeld in artikel 3, aanhef en onder 4, van de Terugkeerrichtlijn, waarin is bepaald dat het terugkeerbesluit bij administratieve of rechterlijke beslissing of handeling moet worden vastgesteld. Nu aan de vreemdeling in dat besluit noch uitstel van vertrek is verleend noch er een terugkeerbesluit tegen hem is uitgevaardigd, is de vreemdeling, in strijd met artikel 45 van de Vw 2000, niet op deugdelijke wijze in kennis gesteld van de rechtsgevolgen van de afwijzing van zijn asielaanvraag. Een uitzonderingssituatie als bedoeld in de uitspraak van de Afdeling van 8 juni 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1530](#), onder 17, waarin artikel 45 van de Vw 2000 buiten toepassing moet worden gelaten, doet zich in dit geval verder niet voor. De overweging van de rechtbank dat de vreemdeling geen gronden heeft ingediend tegen het terugkeerbesluit, houdt, gelet op het voorgaande, ook geen stand. De rechtbank heeft dan ook niet onderkend dat het besluit onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd is.

JnB 2022, 921

MK ABRS, 14-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3267](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 1 b

ASIEL. Wat er ook zij van de geloofwaardigheid van de afvalligheid van de vreemdeling, de staatssecretaris heeft wel geloofwaardig geacht dat de vreemdeling niet gelovig is. Niet in geschil is dat de vreemdeling niet religieus is opgevoed, nooit in de islam heeft geloofd, een afzijdige houding tegenover de islam heeft en niet praktiseert. De vreemdeling betoogt terecht dat de staatssecretaris ook in dat geval niet kan volstaan met de vaststelling dat hij nooit eerder door zijn geloofsopvatting problemen heeft ondervonden met de Iraanse autoriteiten. Uit de hiervoor genoemde uitspraak [\[ECLI:NL:RVS:2022:93\]](#), onder 23.2 en volgende, volgt namelijk dat de situatie na terugkeer anders kan zijn omdat de vreemdeling dan ondervraagd kan worden door de autoriteiten en daarbij alsnog problemen kan ondervinden door zijn houding tegenover de islam. Door te volstaan met de vaststelling dat de vreemdeling in het verleden geen problemen heeft ondervonden met de autoriteiten, heeft de staatssecretaris ten onrechte niet onderzocht wat de ondervraging door de Iraanse autoriteiten betekent voor het risico op vervolging of onmenselijke behandeling. De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbijgegaan.

JnB 2022, 922

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam, 08-11-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:11917](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30a lid 1 a b

ASIEL. Asielaanvraag niet-ontvankelijk verklaard omdat eiser in Denemarken internationale bescherming geniet. Denemarken is op grond van een 'opt-out', niet aan de Kwalificatierichtlijn gebonden. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit het bericht van de

Deense autoriteiten onvoldoende duidelijk wat de verblijfsrechtelijke positie van eiser in Denemarken ten tijde van het bestreden besluit was en nu is.

4.5. Verweerders standpunt dat het bericht van de Deense autoriteiten, gelet op de Afdelingsuitspraken van 9 mei 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1253](#), en 18 juli 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1971](#), zo moet worden geïnterpreteerd dat de verblijfsvergunning die Deense autoriteiten aan eiser hebben verleend geldig is tot 30 oktober 2021, maar dat de onderliggende internationale beschermingsstatus na 30 oktober 2021 onverkort geldig is, volgt de rechtbank niet. In voormelde uitspraken heeft de Afdeling – samengevat – overwogen dat onderscheid moet worden gemaakt tussen een (subsidiare) internationale beschermingsstatus en een verblijfsvergunning, dat het verlopen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning niet betekent dat de aan die verblijfsvergunning onderliggende internationale beschermingsstatus ook eindigt, dat een internationale beschermingsstatus pas eindigt doordat de lidstaat die status bij een besluit intrekt of beëindigt en dat een besluit tot intrekking of beëindiging van de internationale beschermingsstatus wordt voorafgegaan door een individuele beoordeling. Dit een en ander heeft de Afdeling gebaseerd op (artikelen 16, 18, 19 en 24 van) de Kwalificatierichtlijn (richtlijn 2011/95/EU). Denemarken is nu echter juist, op grond van een ‘opt-out’, niet aan de Kwalificatierichtlijn gebonden. Gelet hierop kan niet zonder meer worden aangenomen dat hetgeen de Afdeling in voormelde uitspraken op basis van de Kwalificatierichtlijn heeft overwogen over de geldigheid van een (subsidiare) internationale beschermingsstatus, ook voor een door de Deense autoriteiten verleende (subsidiare) internationale beschermingsstatus geldt. Verweerder heeft verder niet (deugdelijk) gemotiveerd dat in Denemarken, ondanks dat Denemarken niet gebonden is aan de Kwalificatierichtlijn, op dezelfde manier met de geldigheid van een (subsidiare) internationale beschermingsstatus wordt omgegaan als de Afdeling in voormelde uitspraken, op basis van de Kwalificatierichtlijn, heeft uiteengezet. [...]

4.7. Gelet op het voorgaande oordeelt de rechtbank dat verweerders standpunt dat eiser nog internationale bescherming heeft in Denemarken niet wordt gedragen door het informatiebericht van de Deense autoriteiten van 16 september 2021, waaruit dus onvoldoende duidelijk wordt wat de verblijfsrechtelijke positie van eiser in Denemarken ten tijde van het bestreden besluit was en nu is, in die zin dat onvoldoende duidelijk is of eiser ten tijde van het bestreden besluit en ook nu in Denemarken een internationale beschermingsstatus had/heeft.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2022, 923

HvJEU (Derde kamer), 17-11-2022, [ECLI:EU:C:2022:887](#)

X tegen België.

Richtlijn 2003/86/EG 10 lid 3 a, 2 f

GEZINSHERENIGINGSRICHTLIJN. Artikel 10, lid 3, onder a), van richtlijn 2003/86/EG

[Gezinsherenigingsrichtlijn] juncto artikel 2, onder f), van deze richtlijn

moet aldus worden uitgelegd dat: een alleenstaande minderjarige vluchteling die in een lidstaat verblijft, niet ongehuwd hoeft te zijn om de status van gezinshereniger te verkrijgen met het oog op gezinshereniging met zijn bloedverwanten van de eerste graad in rechtstreekse opgaande lijn.

JnB 2022, 924

VZR ABRS, 14-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3261](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Verordening (EU) nr. 604/2013 27, 29

DUBLINVERORDENING. Dat de vreemdeling op dit moment niet kan worden overgedragen houdt dus geen verband met de uitkomst van het tegen de uitspraak van de rechtbank over het overdrachtsbesluit door de staatssecretaris ingestelde hoger beroep, maar is een gevolg van het feit dat de vreemdeling is ondergedoken. In dat geval kan de overdrachtstermijn weliswaar met maximaal 18 maanden worden verlengd, zoals ook is gebeurd, maar is er geen ruimte voor opschorting van die termijn of een verdere verlenging ervan. De voorzieningenrechter wijst op de punten 64 tot en met 68 in het arrest van het Hof van Justitie van 22 september 2022, Bondsrepubliek Duitsland tegen MA e.a., [ECLI:EU:C:2022:709](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2022, 925

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, 14-11-2022,

[ECLI:NL:RBDHA:2022:11952](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2008/115/EG 15 lid 2 lid 3

Richtlijn 2013/33/EU 9 lid 3 lid 5

Verordening (EU) nr. 604/2013 28 lid 4

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie 6, 47

VREEMDELINGENBEWARING. Einduitspraak rechtbank na verwijzing en arrest C, B en X van 8 november 2022 [[ECLI:EU:C:2022:858](#)] waarin het Hof voor recht verklaart dat de bewaringsrechter verplicht is om ambtshalve de rechtmatigheid van de oplegging en voortduring van de bewaringsmaatregel te beoordelen. De rechtmatigheidsbeoordeling van de voortduring van de maatregel behelst een verderstrekkend onderzoek dan de beoordeling van de voortvarendheid waarmee verweerder handelt en de beoordeling of zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbreekt. Het beoordelen of kan en dus moet worden volstaan met de oplegging van een lichter middel is niet één beoordelingsmoment dat zich uitsluitend bij oplegging van de maatregel voordoet, maar vergt een voortdurende beoordeling gedurende de gehele tenuitvoerlegging van de maatregel. De rechter dient alle rechtmatigheidsaspecten van de voortduring van de maatregel te beoordelen en dient daartoe ook in staat te worden gesteld. In de onderhavige procedure had verweerder gelet op de verslavingsproblematiek waar eiser mee kampt, nader moeten motiveren waarom in de te toetsen periode niet is volstaan met de oplegging van een lichter middel en daarbij kenbaar de medische conditie van eiser, de eventuele verslavingszorg die eiser in het DTC krijgt en de gevolgen van het al dan niet krijgen van deze zorg de gezondheid van eiser beïnvloedt moeten betrekken. Nu elke motivering op dit punt ontbreekt, heeft verweerder niet voldaan aan zijn bewijslast dat de voortduring van de maatregel rechtmatig is geweest.

JnB 2022, 926

MK ABRS, 14-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3269](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59 lid 1 a

VREEMDELINGENBEWARING. Zicht op uitzetting binnen redelijke termijn naar Marokko.

1. De rechtbank heeft terecht overwogen dat, anders dan ten tijde van de uitspraak van de Afdeling van 2 april 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:698](#), het zicht op uitzetting binnen redelijke termijn naar Marokko niet ontbreekt. De rechtbank heeft daarbij terecht van belang geacht dat uit de informatie die de staatssecretaris tijdens de zitting bij de rechtbank naar voren heeft gebracht, volgt dat er weer presentaties in persoon worden gehouden, er vanaf maart 2022 tot augustus 2022 elf laissez-passers zijn afgegeven en er drie uitzettingen met een laissez-passer hebben plaatsgevonden. De vreemdeling legt niet uit waarom er desondanks geen zicht op uitzetting is.

1.1. Deze situatie is wezenlijk anders dan op het moment van de uitspraak van de Afdeling van 2 april 2021.

JnB 2022, 927

MK ABRS, 16-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3289](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2008/115/EG 16 lid 1

VREEMDELINGENBEWARING. In haar uitspraak van 13 augustus 2021,

[ECLI:NL:RVS:2021:1813](#), heeft de Afdeling geoordeeld dat tijdelijke plaatsing in een politiecel mag om het vervoer naar en de plaatsing in een gespecialiseerde inrichting te regelen. In die zaak is dat binnen 24 uur gelukt. De staatssecretaris heeft onvoldoende gemotiveerd waarom hij daar in deze zaak meerdere dagen voor nodig had. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat de gestelde onmogelijkheid om de vreemdeling in het weekend naar een gespecialiseerde inrichting over te brengen geen bijzondere omstandigheid is die meerdaagse detentie in een politiecel kan rechtvaardigen.

[Naar inhoudsopgave](#)